

Sygn. akt V AGz 2/19

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSA Grzegorz Stojek

Sędziowie SA Zofia Kołaczyk

SA Wiesława Namirska (spr.) po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2019 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) w W.

z udziałem D. B.

o wydanie tytułu wykonawczego w zamian za utracony

na skutek zażalenia uczestnika

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 28 września 2018 r.,

sygn. akt X GCo 13/18

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalić wniosek,
2. zasądzić od wierzyciela na rzecz dłużnika kwotę 30 (trzydzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSA Zofia Kołaczyk SSA Grzegorz Stojek SSA Wiesława Namirska

Sygn. akt V AGz 2/19

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 września 2018r. Sąd Okręgowy w Gliwicach wydał wierzycielowi (...)w W. ponownie w zamian za utracony, tytuł wykonawczy w postaci wyroku zaocznego Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 18 listopada 2015r., sygn. akt X GC 344/15, opatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 7 stycznia 2016r.

Dłużnik wniósł zażalenie na powyższe postanowienie zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania cywilnego, to jest art. 794 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez orzeczenie o wydaniu wierzycielowi tytułu wykonawczego, w sytuacji gdy brak było przesłanek za takim rozstrzygnięciem, albowiem wierzyciel nie wykazał, że doszło do utraty tytułu wykonawczego, wydanego poprzedniemu pełnomocnikowi, któremu pełnomocnictwo rzekomo zostało wypowiedziane i na tę okoliczność nie przedstawił żadnego dowodu, co powoduje, że w obrocie będą istniały dwa tytuły wykonawcze, najprawdopodobniej posiadane przez dwa różne podmioty.

W oparciu o powyższy zarzut pozwany wniósł o oddalenie wniosku wierzyciela o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego oraz zasądzenie od wierzyciela na rzecz dłużnika zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 794 k.p.c. ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego może nastąpić jedynie na mocy postanowienia sądu wydanego po przeprowadzeniu rozprawy. Jak wynika z treści przywołanej regulacji, w postępowaniu o ponowne wydanie tytułu w zamian utraconego sąd może badać wyłącznie okoliczność utraty tytułu wykonawczego. Nie jest przy tym istotne, w jakich okolicznościach tytuł zaginął, z czyjej winy i w jakiej dacie. Dla oceny wniosku ma znaczenie jedynie to czy tytuł ostał utracony, co oznacza niemożność posługiwania się nim przez wierzyciela.

Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż przepis ten nie zawiera żadnych ograniczeń

dowodowych, a w szczególności nie nakłada na wierzyciela obowiązku przedłożenia dokumentu stwierdzającego utratę tytułu. Wynika z tego zatem, że fakt utraty tytułu może być wykazany również na podstawie zeznań świadka (postanowienie z dnia 15 lutego 1974r. II CZ 11/74). Wyżej zaprezentowane poglądy Sąd Apelacyjny w pełni podziela i akceptuje.

Nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie wierzyciel, poza twierdzeniami o utracie tytułu wykonawczego wynikającymi z uzasadnienia wniosku, nie przedstawił żadnych dowodów na wykazanie, że zaszły okoliczności, które dostatecznie uprawdopodobniłyby utratę tytułu wykonawczego. W tej sytuacji uznać należy, że sam fakt utraty tytułu wykonawczego pozostał niczym nieuprawdopodobnionym twierdzeniem wierzyciela zawartym we wniosku. Tymczasem w doktrynie i judykaturze wyrażany jest pogląd, że uprawdopodobnienie — co do zasady- nie może opierać się na samych twierdzeniach strony. W przedmiotowej sprawie wnioskodawca złożył jedynie oświadczenie i nie wniósł żadnych wniosków dowodowych, których to Sąd z urzędu nie jest obowiązany przeprowadzać. Biorąc zatem pod uwagę ograniczony zakres kognicji w tym postępowaniu sąd opierać się musi przede wszystkim na zeznaniach strony, która utraciła tytuł wykonawczy. Ponadto wnioskodawca reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, pomimo iż w treści wniosku powołał się na fakt utraty tytułu w procesie przesyłania dokumentacji pomiędzy oddziałami pełnomocników, nie wniósł o przeprowadzenie z zeznań osób odpowiedzialnych za przeprowadzenie tych czynności. Z uwagi na nieobecność zawodowego pełnomocnika wierzyciela w osobie radcy prawnego na rozprawie w dniu 28 września 2018r., nie istniała także możliwość wysłuchania tegoż pełnomocnika na okoliczność utraty bądź zagubienia tytułu wykonawczego i zbadanie przez sąd kwestii jego utraty. W tym kontekście akcentowana przez dłużnika okoliczność braku dowodu przesłania korespondencji, skutkuje uznaniem wniosku wierzyciela za pozbawiony podstaw.

Odnosząc się do treści zażalenia wskazać należy, że obawa działania na szkodę dłużnika w razie odzyskania utraconego tytułu jest nieuzasadniona. Dłużnikowi służyłby bowiem w takim przypadku skuteczne środki obrony przewidziane prawem.

Natomiast wysokość samej wierzytelności na którą wskazywał dłużnik nie podlega ocenie w postępowaniu w przedmiocie ponownego wydania tytułu wykonawczego. Przepis art. 794 k.p.c. ograniczył kognicję sądu (zdanie 3 art. 794 k.p.c.) wyłącznie do badania faktu utraty tytułu wykonawczego. Sąd nie może zatem w tym postępowaniu badać niczego innego, a w szczególności nie może badać zarzutów merytorycznych dłużnika kwestionujących istnienie wierzytelności.

W związku z powyższym, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 770 k.p.c. w zw.

z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. zasądając od wierzyciela na rzecz dłużnika kwotę 30 zł tytułem zwrotu opłaty od zażalenia.

SSA Zofia Kołaczyk SSA Grzegorz Stojek SSA Wiesława Namirska